ÖLDÜĞÜMDE NE OLACAK?

Stephen Hower

VAAT YAYINLARI

ÖLDÜĞÜMDE NE OLACAK?

Stephen Hower

VAAT YAYINLARI
KİTAP: Öldüğümde Ne Olacak?
ORJİNAL ADI: What Happens When I Die?
YAZAR: Stephen Hower
ÇEVİRİ: Vaat Yayınları Ekibi

Türkçe yayın hakkı: vaatyayinlari.com © 2023

Kitapçık ile ilgili soru ve düşüncelerinizi bize yazabilirsiniz:
kitap@vaatyayinlari.com

Bu kitaptaki Eski ve Yeni Antlaşma alıntıları, Kitabı Mukaddes Şirketi ile Yeni Yaşam Yayınları tarafından yayınlanan, İstanbul Ağustos 2001 tarihli Kutsal Kitap baskısından yapılmıştır.

Copyright owned by International Lutheran Laymen’s League, used with permission of Lutheran Hour Ministries, all right reserved

VAAT
YAYINLARI

Ölüm hakkında konuşmak kolay değildir. Sevdiğimiz birini kaybettiğimizde, bir hastalıkla karşılaştığımızda ya da hayatın ne kadar kırılgan olduğunu fark ettiğimizde, çoğu zaman ertelediğimiz sorular yeniden karşımıza çıkar: Öldüğümüzde ne olur? Ölümden sonra yaşam var mı? Geleceğe güvenle bakabilir miyiz?

Bu sorulara eşlik eden korkuyu ve kederi birkaç sözle gidermek mümkün olmayabilir. Yas tutan insanın gözyaşlarına yer açan, sorularını ciddiye alan ve dayanabileceği sağlam bir umut sunan bir söze ihtiyacı vardır.

Stephen Hower'ın kaleme aldığı bu kitapçık, okuyucuyu Kutsal Kitap'ın ölüm, diriliş ve sonsuz yaşam hakkındaki öğretişine yönlendiriyor. Bu öğretişin merkezinde, günahlarımız için çarmıhta ölen ve ölümden dirilen İsa Mesih bulunuyor. Hristiyan umudu, O'nun tamamladığı kurtarışa ve güvenilir vaatlerine dayanır. Mesih'e iman edenler için günahların bağışlanması, bedenin dirilişi ve Tanrı'yla sonsuz yaşam umudu vardır.

Vaat Yayınları olarak bu eseri, ölüm üzerine düşünen, bir kaybın acısını taşıyan veya Hristiyan inancının bu konudaki yanıtlarını öğrenmek isteyen herkes için Türkçe okuyucuyla buluşturuyoruz.

Duamız, bu sayfaların sorularınıza ışık tutması, kederinizde size eşlik etmesi ve sizi yaşamın kaynağı olan İsa Mesih'in vaatlerinde teselli bulmaya yöneltmesidir.

Vaat Yayınları

ÖLDÜĞÜMDE NE OLUR?

Kimse ölüm anında tam olarak neler olduğunu bilebilir mi? Ölüm ve ölümden sonraki yaşamla ilgili neye inanıyorsunuz? Neden inandığınıza inanıyorsunuz? Tek görüş en az diğeri kadar iyi midir?

Her alt yapıdan her inançtan ailenin yüzlerce cenaze törenini yaptım. Cenazeden önce, genellikle birinci dereceden akrabaları teselli etmek, anılarını paylaşmaları ve cenaze törenini planlamaları için bir araya getiririm. Neredeyse her zaman ne söylenmeli ne söylenmemeli, hangi ilahi okunmalı ya da tören sırasında neye izin verilip verilmemeli konusunda fikir ayrılıkları çıkar. Fikir ayrılıkları beni asla şaşırtmaz. Ailelerimiz, Amerika'da ölüm konusunu üzerine inanç çeşitliliğinin sadece bir yansımasıdır. Bazıları Kutsal Yazılar kökenli inancı benimserler, birçokları da benimsemez. Yine kimileri hiç kimsenin kesin olarak bilemeyeceği konularda spekülasyonda bulunmanın gereksiz olduğuna inanır.

Ayrıca çokça ölüm döşeğindeki hastanın, zaman zaman da ölüm anlarında yanlarındaydım. Böyle durumlarda olan hastaların ya da ailelerinin kaçınılmaz olanla ilgili çokça soru sorması hiç de sıra dışı değildir.

"Ben, bilirsiniz işte, *öldüğümde* ne olacak? Nasıl bir şey olacak? Ne hissedeceğim, göreceğim ya da işiteceğim? Melekleri görecek miyim? İsa aniden görünecek ve beni cennete mi alacak? Cennet neye benzeyecek? *Cennete gideceğimden nasıl emin olabilirim?* Çoktan ölmüş akrabalarımla karşılaşacak mıyım? Cennetteki diğer insanları tanıyor mu olacağım? Onlar beni tanıyacak mı?" Bunlar işittiğim sorulardan bazıları.

ÖTEKİ TARAF

İnsanların "öbür dünya" ile ilgili kafa karışıklığının bir sonu yoktur. Bir soru beraberinde diğer birçok soruyu getirir. Cevapları nerede bulabiliriz? Sorularımıza yanıt veren güvenilir kitaplar, öğretmenler ya da kutsal yazılar var mıdır ya da bu konularla ilgili sadece spekülasyonlarda bulunacak hale mi terk edildik?

Evet, elbette yanıtları vardır. Sorularımıza her türden yanıt vardır. Esasında, tüm kitaplar, en çok satan kitapların çoğu bütün bu önemli sorulara yanıt niteliğinde yazılmıştır. Bu kitapların birçoğunu ölmek üzere olan bir hastanın odasında görmeye asla şaşırmıyorum. Çoğu ölümcül hasta ve ailelerinin, bir insan öldüğünde ne olduğu konusunda neye inanmaya başladıkları konusunda beni eğitmeye yardımcı olarak en beğendikleri kaynakların kopyaları oluyor. Bu en çok satan kitapların yarım düzinesini okumuşumdur, her biri bir diğerinden daha fazla kafamı karıştırdı. Öbür dünya sorusuna verilen cevaplar, sokağınızdaki kırtasiyedeki kartpostal çeşitleri kadar çok ve çeşitlidir. Ne aradığınıza göre, mükemmel bir yanıt bulabiliyorsunuz- sırf size özel.

2017 itibariyle Baraka'nın (The Shack) 20 milyon kopyası satıldı. Kızının kaçırılıp öldürülmesinin ardından bir adamın gerçeği arayışı hakkında ustaca bir kitaptır. Hikayede, ailesi ve dostları tarafından "Mac" diye seslenilen ana karakter Mackenzie Philips, kızının bir pedofili tarafından öldürüldüğü kulübede Tanrı'yla karşılaşır. Tüm hafta sonu boyunca, Mac yaşam, ölüm ve ölümden sonrasıyla ilgili Üçlübirlik'in üç Kişisi'yle uzun uzun konuşmalar yapar. Bu konuşmalar, Mac'in trajik kaybının verdiği yıkımı tanımlamak için kullandığı "Büyük Keder"in üstesinden gelmesine yardım eder. Kitap gözle görülür şekilde birçok okuyucusunun sonuçlar çıkarmasına ve yaşam, ölüm ve ölümden sonrasının amacını anlamasına yardımcı olmuştur.

2017 itibariyle Baraka'nın (The Shack) 20 milyon kopyası satıldı. Kızının kaçırılıp öldürülmesinin ardından bir adamın gerçeği arayışı hakkında ustaca bir kitaptır. Hikayede, ailesi ve dostları tarafından "Mac" diye seslenilen ana karakter Mackenzie Philips, kızının bir pedofili tarafından öldürüldüğü kulübede Tanrı'yla karşılaşır. Tüm hafta sonu boyunca, Mac yaşam, ölüm ve ölümden sonrasıyla ilgili Üçlübirlik'in üç Kişisi'yle uzun uzun konuşmalar yapar. Bu konuşmalar, Mac'in trajik kaybının verdiği yıkımı tanımlamak için kullandığı "Büyük Keder"in üstesinden gelmesine yardım eder. Kitap gözle görülür şekilde birçok okuyucusunun sonuçlar çıkarmasına ve yaşam, ölüm ve ölümden sonrasının amacını anlamasına yardımcı olmuştur.

Eğer kitap okuyan biri değilseniz, sorun değil. Başrollerinde Patrick Swayze ve Demi Moore'nin yer aldığı yer aldığı Hayalet filmi milyonlar tarafından izlenmiştir. Film kıskanç bir rakibi tarafından pusuya düşürülüp öldürülen genç bir bankacı, Sam Wheat etrafında dönen olayları gösterir. Wheat'in ölümü ve ölümünün etkilerini, öldüğü andan adaletin yerini bulduğu ve ana karakterin ölümden sonraki yaşamına huzur içinde geçebilmek için özgürleştiği ana kadar neler olduğunu göstermek için özel efektler ve yaratıcı görseller kullanarak anlatılır. Ya da belki de ölenlerin dünyasını anlamanızda daha çok beğenebileceğiniz film Altıncı His olabilir. Başrollerinde Bruce Willis'in yer aldığı Altıncı His 1999 yılında $40 milyon'luk bütçeyle yapıldı ama $300 milyon'dan fazla hasılat elde etti. Yalnızca Star Wars: Bölüm 1- Phantom Menace'nin(Yıldız Savaşları: Bölüm 1- Gizli Tehlike) o yıl daha fazla izleyicisi oldu. Ya da belki de 1934 yapımı Death Takes a Holiday adlı filmin yeniden yapımı olan 1998 yapımı başrollerinde Brad Pitt'in oynadığı Joe Black'i tercih edebilirsiniz. Gördüğünüz gibi, ölüm popüler bir konudur.

Ölümün eşiğine gelme deneyimleriyle ilgili açık sözlü olmama izin verin. İnsanların ölümün eşiğine gelme deneyimleri olmasını inkar etmiyorum. Çokça insan bu olayları tümüyle ciddiye almamak için tanımlamışlardır. Ama ben bütün bu kişisel deneyimleri sadece "hayal gücü" ya da "gerçek dışı" ilan etmeye hevesli değilim. Öte yandan, kişisel deneyimleri Kutsal Yazılar'ın doğrulaması olmaksızın ölümden sonraki yaşamla ilgili nihai gerçeklik olarak da kabul etmeye hevesli değilim.

Deneyim bazlı "uzmanlar" birbirleriyle aynı fikirde değiller ve tanımladıklarının çoğu Kutsal Yazılar'ın açık öğretisiyle doğrudan çelişkilidir.

Kutsal Kitap imanlılara, "Sevgili kardeşlerim, her ruha inanmayın. Tanrı'dan olup olmadıklarını anlamak için ruhları sınayın. Çünkü birçok sahte peygamber dünyanın her yanına yayılmış bulunuyor" (1.Yuhanna 4:1) demektedir. Bir kişinin deneyimleri doğru olabilir de olmayabilir de. Ağır ilaçların etkisiyle, kuvvetli hayal gücüyle veya bu hayattaki amacı insanları İsa'daki kurtaran imandan ve Tanrı'nın Sözünün gerçeğinden uzaklaştırmak olan aldatıcı bir ruhla (düşmüş bir melekle) karşılaşmakla meydana gelmiş olabilir. İşte bu nedenlerden ötürü bu kitapçık, "Öldüğümde Ne Olur?" sorusunu yalnızca Kutsal Kitap bakış açısından değerlendirmeye alacaktır.

KUTSAL KİTAP'IN DOĞRU OLDUĞUNDAN NASIL EMİN OLABİLİRİM?

Kutsal Kitap'ı diğer bütün kitaplardan, kişisel deneyimlerden, filmlerden ve yüksek eğitim görmüş insanların mantıklı fikirlerinden daha güvenilir kılan nedir? Bu epey iyi bir soru ve dürüst bir cevabı hak ediyor. Tanrı'nın Sözü'ne diğer tüm fikirlerin kıyaslanıp tartılabileceği tek standart olarak güvenmemin en az yedi nedeni söz konusudur:

1.Kutsal Kitap doğrulanabilir gerçekler kitabıdır. Kutsal Kitap'ta alıntılanan olayların, yerlerin ve insanların antik çağı ve tarihi temsil ediyor olmasına rağmen, varlıkları önemli bir derecede doğrulanabilir durumdadır. Yalnızca teolojik bir kitap değildir; başka birçok sözde "kutsal" gibi sadece hikmetli sözlerden ibaret bir kitap da değildir. Kutsal Kitap'ı araştırıp inceleyebilirsiniz ve tarihini, arkeolojisini ve coğrafyasını incelediğinizde, Kutsal Yazılar'daki gerçeklerin doğrulanabilir olduğunu göreceksiniz.

2.Kutsal Kitap doğrulanabilir gerçekler kitabıdır. Kutsal Kitap'ta alıntılanan olayların, yerlerin ve insanların antik çağı ve tarihi temsil ediyor olmasına rağmen, varlıkları önemli bir derecede doğrulanabilir durumdadır. Yalnızca teolojik bir kitap değildir; başka birçok sözde "kutsal" gibi sadece hikmetli sözlerden ibaret bir kitap da değildir. Kutsal Kitap'ı araştırıp inceleyebilirsiniz ve tarihini, arkeolojisini ve coğrafyasını incelediğinizde, Kutsal Yazılar'daki gerçeklerin doğrulanabilir olduğunu göreceksiniz.

3.Kutsal Kitap, kendisinden hariç diğer tarihi metinler tarafından doğruluğu desteklenmiş olayları kayda alan tarihi bir kitaptır. Kutsal Yazılar'daki olaylar, Mısır, Babil, Grek ve Roma gibi diğer antik medeniyetlerin yazıları ve kayıtları tarafından doğrulanmıştır.

4.Arkeolojik keşifler Kutsal Kitapsal kayıtların gerçekçiliğini sıklıkla doğrulamaktadır. Yüzyıllardır arkeologlar Kutsal Yazılar'ı belirli yerleri konumlandırmak ve başka yerde belgelenmemiş veya nadiren belgelenmiş kültürel uygulamalar ve insanlar hakkında daha fazlasını öğrenmek için kullanmıştır. Bir zamanlar şüphe duyulan Kutsal Kitapsal kayıtlar, süregelen kazım ve keşifler aracılığıyla gün yüzüne çıkmış olan kanıtlarla doğrulanmıştır.

5.Metinlerin fikir birliği konusunda kanıt sunulmaktadır. Kutsal Kitap'ın bir kitabında yine Kutsal Kitap'ın bir başka ülkedeki yazar tarafından yazılmış bir başka kitabı tarafından tartışılan veya çelişki içinde herhangi bir şey bulamazsınız. Bin yılı aşkın bir zaman dilimine yayılmış 40 farklı yazar tarafından yazılmış olan Kutsal Yazılar, Tanrı'nın sevgisini ve tüm dünyayı günah, ölüm ve Şeytan'ın yıkımından kurtarma tasarısının muazzam birleşimi öyküsünü anlatır.

6.Kutsal Kitap zaman sınavını geçmiştir. Yeni keşiflere uyum sağlamak için mesajını, içindeki olguları ve sayfa sayfa gerçeklerini değiştirme ihtiyacı duymadan Kutsal Yazılar'ın geçtiği zaman sınavına dayanmış olan bir başka kitap daha yoktur.

7.Tüm bu nedenlerden-ve Kutsal Kitap'ın Kutsal Ruh tarafından Tanrı esinlemesi olduğunu bizzat iddia etmesinden- ötürü imanlılar Kutsal Yazılar'ın Tanrı'nın Sözü olduğunu kabul ederler. İmanlılar için Kutsal Kitap, sadece belki de iyi niyetli ancak kendini kandıran bir kimsenin ilk elden tecrübesi ya da yalnız kalmış düşüncesi değildir. Gözle görülür şekilde ortada ki; Tanrı'nın insanlık için sonsuz ve yanılmaz mesajıdır. "Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler" (2. Petrus 1:20-21).

ÖLDÜĞÜMÜZDE BİZE FİZİKSEL OLARAK NE OLUR?

Bir zamanlar hizmet ettiğim topluluk 160 yılı aşkın bir topluluk ve arazileri üzerinde hala aktif bir mezarlığı bulunmaktadır. Bir mezarın başında birçoklarının yanında sevdiğimiz bir Hristiyanın geri kalan fiziksel kalıntılarını şu sözlerle kutsarken bulundum, "Bu bedeni yaratmış olan Baba Tanrı; ruhuyla birlikte bu bedeni kurtarmış olan Tanrı'nın biricik Oğlu Rabbimiz İsa; lütuf araçları aracılığıyla bu bedenin Tanrı'nın kutsal tapınağı olmak üzere kutsallaştırmış Kutsal Ruh; Baba Tanrı, Oğul ve Kutsal Ruh tüm bedenlerin dirildiği güne dek bu geriye kalanları korusun." Merhum tabuttan çıkarılıp toprakla mühürlenip gömülmek üzere mezara indirilirken ailesi ve dostları önünde başka Kutsal yazılar, dualar ve sözler de edilir.

Kutsal Kitap, ölüm anında ruhun insanın bedeninden ayrıldığını öğretir. Beden toprağa döner ve zamanla parçalarına ayrılır. Ruh cennette Tanrı'ya döner ya da cehenneme gönderilir. Ruh artık cennette veya cehennemde, bedenin dirileceği, yenileneceği ve ruhla yeniden birleşeceği Rab'bin geri dönüşünü bekler. Vaiz 12:7'de Süleyman, "Toprak geldiği yere dönmeden, ruh onu veren Tanrı'ya dönmeden, seni yaratanı anımsa" der. Bu, Tanrı'nın "Toprağa dönünceye dek ekmeğini alın teri dökerek kazanacaksın. Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın ve yine toprağa döneceksin" (Yaratılış 3:19) dediği Aden Bahçesi'nde ölümle ilgili ilk kararıyla tümüyle tutarlıdır.

Bazıları ölümü Tanrı'nın insana günahından ötürü verdiği bir ceza olarak görür. Doğru, ölüm günahın bir sonucudur, ama aynı zamanda Tanrı'nın sevdiklerini günahın etkilerinin neden olduğu iyileştirilemez ölçüde değişmiş bir dünyada sonsuza dek yaşamaktan korumak için lütufkar bir eylemidir de. Hayat en iyi zamanlarda bile zordur ve hayatın büyük bir kısmı da çok iyi zamanlarla geçmez. İnsanoğlunun sonsuza dek günahkar bir dünyada sürekli acı çekerek yaşamasına engel olmak adına, Tanrı Adem ile Havva'yı Aden Bahçesi'nden kovdu ve böylece Yaşam Ağacı'na erişimlerini engellemiş oldu. Daha sonrasında Tanrı, Kutsal Kitap'da da anlatıldığı üzere insanlığın uzun ömürlülüğüne bir sınırlama getirmek için Yaşam Ağacı'nı yeryüzünden kaldırdı: "Ömrümüz yetmiş yıl sürüyor, bilemedin seksen, o da sağlıklıysak…" (Mezmur 90:10a). Bu yaşam veren ağaç cennette yeniden görülecek, Kutsal Kitap der ki bu ağacın olduğu yerde yaşayanlara sonsuz yaşam verecek 12 meyve verecektir. Karşılıksız olan sonsuz yaşam armağanını kabul etmiş olan herkes için Tanrı'nın hazırlamış olduğu yeni gök ve yeni yeryüzünde, Tanrı günah ve günahın getirdiği tüm kalp kırıklıklarından arınmış, yoksun bir yer yaratmıştır (bakınız Yaratılış 3:24 ve Vahiy 22:2). Süleyman ölümün sadece göklerde yeni bir yaşam için bu lütuf fırsatına açılan bir kapı olduğunu bildiği için, şu düşünceyi dile getirmişti bir defasında: "Ölüm günü doğum gününden iyidir" (Vaiz 7:1b).

BEDEN VE RUH BİRLEŞECEK

Tanrı'nın bedenimiz için ölümden sonrasıyla ilgili hala tasarıları vardır. Ruhun bedenden ayrılması yalnızca geçici bir durumdur.

Bedenlerimiz İsa'nın İkinci Gelişini ne kadar uzun beklerse beklesin, İsa bütün meleklerle birlikte geri döndüğünde mezarlar açılacak ve bedenlerimiz sonsuza dek ruhlarımızla birleşecek. Kutsal Kitap, "İşte size bir sır açıklıyorum. Hepimiz ölmeyeceğiz; son borazan çalınınca hepimiz bir anda, göz açıp kapayana dek değiştirileceğiz. Evet, borazan çalınacak, ölüler çürümez olarak dirilecek, ve biz de değiştirileceğiz. Çünkü bu çürüyen beden çürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir" (1. Korintliler 15: 51-53) der. Bu, Pavlus'un 1. Selanikliler 4:16-17'de şunları yazarak yas tutanları tasvir edişiyle aynıdır: "Rab'bin kendisi, bir emir çağrısıyla, başmeleğin seslenmesiyle, Tanrı'nın borazanıyla gökten inecek. Önce Mesih'e ait ölüler dirilecek. Sonra biz yaşamakta olanlar, hayatta olanlar, onlarla birlikte Rab'bi havada karşılamak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Rab'le birlikte olacağız."

Sevdiklerimizin denizde batıp gittiği, Dünya Ticaret Merkezi'nin trajik enkazı altında kaldığı ya da küllerinin okyanusa ya da uzak dağlara savrulduğuna inanıyor olmamızın hiçbir önemi yoktur; İsa geldiğinde sevdiklerimizin bedenleri yenilenecek ve İsa'nın dirilmiş bedeni benzeyişinde değiştirilecektir- cennette sonsuz yaşam sürmeye uygun hale dönüştürülecektir.

ÖLDÜĞÜMÜZDE BİZE RUHSAL OLARAK NE OLUR?

İsa'nın Marta'ya Yuhanna 11:21-27'de kardeşi Lazar öldüğünde dünyasal ölümü açıklayış biçimini her zaman çok sevmişimdir. Bu pasaj birçoklarının kafasının karışma nedenidir, çünkü ilk bakışta göze çelişkili görünmektedir:

"Marta İsa'ya, "Ya Rab" dedi, "Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi. Şimdi bile, Tanrı'dan ne dilersen Tanrı'nın onu sana vereceğini biliyorum."

İsa, "Kardeşin dirilecektir" dedi.

Marta, "Son gün, diriliş günü onun dirileceğini biliyorum" dedi.

İsa ona, "Diriliş ve yaşam Ben'im" dedi. "Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır.

Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?"

Marta, "Evet, ya Rab" dedi. "Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim."

Dünyanın her yerinde Kutsal Kitap öğrencileri parmak kaldırıyor. "Öğretmenim, öğretmenim, hangisi yani? Ölsek bile yaşıyor muyuz? Yoksa, asla ölmüyor muyuz?" Bu iki sonuç aynı şey değildir. Her iki türlü de algılayamazsınız! Ya ölür ama yaşarız ya da asla ölmeyiz! Çelişkili görünüyor.

İsa'nın sözleri birbiriyle uyum içerisindedir. Ölümü iki farklı bakış açısından tanımlamaktaydı. İlki, sevdiğinin ölmesiyle geride kalanın bakış açısı. Aslına bakılırsa İsa geride kalanlara, "Sevdiğin insanın bu fiziksel ölümü üzerine bu kadar yas tutma lütfen. Ölmüş olsalar bile, göklerin sonsuzluğunun tadına varacaklar." İkinci gönderme ise, ölmüş olanların bakış açısında ölüm tecrübesidir; İsa ölmüş olanlar için "var olmama" gibi bir dönem olmadığına değinir. Kusursuz bir geçişle yaşamımız bu yaşamdan sonsuz yaşama ani bir geçiş yapar.

ÖLÜM ANIMIZ

Neredeyse tüm ölümün eşiğinde yaşananlarda insanın ruhunun bedenden ayrıldığı, kişinin fiziksel bedeni üzerinde yükseldiği kritik bir an anlatılır. Ölünün ruhu ölümden sonra bilinçli ancak bedensiz bir boyutta var olmayı sürdürür. Örneğin, İsa'nın ölüm anından çıkarılan dersleri ele alalım. Sağında birlikte çarmıha gerildiği hırsıza, "…sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın" (Luka 23:43b). Bariz bir biçimde İsa'nın ve hırsızın fiziksel kalıntıları dünyevi mezarlara yerleştirildi. Buna rağmen İsa'nın sözleri iman eden hırsız ve İsa ölümün hemen ardından cennette Tanrı'yla birlikte oldukları anda gerçekleşmiş oldu.

Petrus'un 1.Petrus 3:18-20a'daki tanımını yalın bir okuyuş dahi daha fazla kavramamızı sağlayabilir: "Nitekim Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaştırmak amacıyla doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olarak ilk ve son kez öldü. Bedence öldürüldü, ama ruhça diriltildi. Ruhta gidip bunları zindanda olan ruhlara da duyurdu.

Bir zamanlar, Nuh'un günlerinde gemi yapılırken, Tanrı'nın sabırla beklemesine karşın bu ruhlar söz dinlememişlerdi…"

Bu pasaj, Mesih'in cehenneme inişini, Elçilerin İman İkrarı'nda tarihi bir iman noktası olan bu olayı doğrulayan diğer birçok pasajdan biridir. İsa'nın Cuma günü çarmıha gerilerek öldüğü anda, bedeni öldü. Yüksek sesle haykırdı, '"Tamamlandı!" dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti' (Yuhanna 19:30b).

İsa yüksek sesle "Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum!" diye seslendi. Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi (Luka 23:46a). Kutsal Yazılar, fiziksel ölümünün ardından İsa'nın "Nuh'un zamanına" dönerek "tutsak" olan "ruhlara" zaferini duyurmak için yolculuk ettiğini öğretir. Açıkça, İsa Roma'da, Efes'te ya da Filipi'de bir zindana gitmedi. Tufan zamanında ölmüş olanları, cehennemin ruhsal zindanında tutsak edilen ruhları ziyarete gitti. Petrus "İsa yaratılıştan beri tutsak edilen ruhlara haberi duyurmaya gitti" diyebilirdi (bakınız 1. Petrus 3:19-22). Petrus yalnızca tufanda ölmüş olanlara işaret etmesine dikkat edin, çünkü Vaftize göndermede bulunmayı amaçlamaktadır, yani, "sulardan geçerek" gemide kurtulmuş olan sekiz kişiye (bakınız 2. Petrus 2:5). Ayrıca "bedenin kirden arınması değil, Tanrı'ya yönelen temiz vicdanın dileği olan vaftiz, İsa Mesih'in dirilişiyle şimdi sizi de kurtarıyor" oluşuna da dikkatinizi verin (bakınız 1. Petrus 3:21). (Lütfen ayrıca Matta 28:19-20, Elçilerin İşleri 2:38, Romalılar 6:3-5, Koloseliler 2:11-13, Titus 3:5'i de gözden geçirin.) İsa ölümünden hemen sonra, günaha, ölüme ve Şeytan'ın gücüne karşı zaferini ilan etmek için dirilişinden hemen önce cehenneme indi. Cehenneme acı çekmeye gitmedi. Eylemi ve görevi çarmıhta sonlandı. Nuh'un günlerinde kurtuluşu reddetmiş olanlar çoktandır cehennemdeydi. İsa'nın göründüğü ve zaferini ilan ettiği "ruhlar" işte bunlardı.

Ölümden sonraki hemen ve bilinçli var oluş hali diğer Kutsal Yazılar bölümleriyle de doğrulanmaktadır. Zengin adam ve Lazar öldüğünde, zengin adam hemen cehennemde ve Lazar hemen cennetteydi. Cennette olan İbrahim ile zengin adamın diyaloğunu incelediğimizde, zengin adamın ölümden sonra bulunduğu ortamın ve Lazar'ın cennetteki varlığının farkında olduğu ortadadır (bakınız Luka 16:19-31).

Yuhanna'nın Vahiy'de kayda geçtiği üzere cennetle ilgili daha sonraki tanımı, cennette yargı günü haklı çıkarılmayı bekleyen şehitlerin bilince sahip olduklarını anlatır (bakınız Vahiy 6:9-11).

İSA, BİRÇOKLARININ İLKİ

Tıpkı İsa'nın ölüm anında ruhunu göklerdeki Baba'ya teslim ettiği gibi, bedenlerimiz de mezarda dinlenmeye çekilir, ama ruhlarımız yaşamaya devam eder ve İsa'nın ölümü ve dirilişine olan inancımıza ya da inançsızlığıma bağlı olarak hemen cennete ya da cehenneme aktarılır. Pavlus İsa'ya Rab'bin ölümü ve dirilişi anında neler olduğunu anlatırken, şunları eklemiştir, "Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir. Ölüm bir insan aracılığıyla geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla gelir. Herkes nasıl Adem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak. Her biri sırası gelince dirilecek: İlk örnek olarak Mesih, sonra Mesih'in gelişinde Mesih'e ait olanlar" (1 Korintliler 15:20-23).

İsa'nın zengin adam ile Lazar öyküsünde, Rab ruhlara öldükten ve bedenlerinin fiziksel dirilişinden önce ne olduğunu anlatmıştır (bakınız Luka 16:19-31). Bu öyküde ayrıca ruhlarımızın cennet ile cehennem arasında gidip gelmesinin de imkansız olduğunu öğreniyoruz. Zengin adam "Babamız İbrahim'den" Lazar'ı parmağının ucunu suya batırıp dilini serinletmesi için göndermesini ister. İbrahim cennetten yanıt verir, "Üstelik, aramıza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir" (Luka 16:26b). Adamın, kardeşlerini uyarması ve onların da iman edip cehenneme gönderilmemesi için Lazar'ın dünyaya geri gönderilmesi isteğini de reddetti. İbrahim adama şöyle dedi: "Onlarda Musa'nın ve peygamberlerin sözleri var, onları dinlesinler" (Luka 16:29b) ve ayrıca "Eğer Musa ile peygamberleri dinlemezlerse, ölüler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar" (Luka 16:31b). Şu kanıya varabiliriz ki; nasıl ki cennetten cehenneme gitmek imkansız, cennet ya da cehennemden dünyaya geri dönmek de aynı şekilde imkansızdır.

ÖLÜRKEN MUCİZEVİ GÜÇLERE SAHİP OLMUYORUZ

İnsanlar öldüğünde, melek olmuyor ya da Tanrı'nın sıfatlarını elde etmiyor. Melekler, Tanrı'nın eşsiz ve benzersiz varlıklarıdır; insanlara hizmet etmek üzere dünyanın başlangıcında yaratılmış göksel varlıklardır (bakınız İbraniler 1:14). Hristiyan da öldükten sonra Tanrı'nın mucizevi güçlerine sahip olmayı beklememelidir.

Ölenler her yerde var olan (aynı anda birden fazla yerde olabilme) ya da her şeyi bilen (her şeye kadir olup bilme) özelliğine erişmezler. Davut Tanrı'nın benzeyişinde uyanmayı arzuladığını söylediğinde, günahsız bir yaşamı anlatıyordu, görünüşten ya da yetkiden söz etmiyordu (bakınız Mezmur 17:15). Ölümden sonra, bir kimse yalnızca tek seferde tek bir yerde bulunabilir. Ölmüş olanların ruhları aynı anda göklerde yaşarken bir hayalet gibi yeryüzünde de dolaşamaz. Bu yalnızca Tanrı'nın sahip olduğu bir niteliktir.

Kutsal Kitap, İsa'nın hem ölüleri hem de dirileri nihai yargılamak için yeryüzüne geri döneceğini öğretir. O zaman geldiğinde, Kendisiyle birlikte ölmüş olan tüm ruhları da getirecek ve o gün (öncesinde değil) ölenlerin bedenleri yeryüzünde dirilecek, ölümsüz olarak dönüştürülecek ve sonsuzluklar boyunca ruhlarıyla birleşecek.

Pavlus o günü Selanik'teki Hristiyanlara yazmış olduğu bir mektupta işte şu şekilde tanımlar: "... Aynı şekilde Tanrı, İsa'ya bağlı olarak gözlerini yaşama kapamış olanları da O'nunla birlikte geri getirecektir. Rab'bin sözüne dayanarak size diyoruz ki, biz yaşamakta olanlar, Rab'bin gelişinde hayatta olanlar, gözlerini yaşama kapayanların önüne asla geçmeyeceğiz. Rab'bin kendisi, bir emir çağrısıyla, başmeleğin seslenmesiyle, Tanrı'nın borazanıyla gökten inecek. Önce Mesih'e ait ölüler dirilecek. Sonra biz yaşamakta olanlar, hayatta olanlar, onlarla birlikte Rab'bi havada karşılamak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Rab'le birlikte olacağız" (1. Selanikliler 4:14b-17).

Bu önemli gerçekleri bildiren bilgi, ölüm ve ölümden sonraki yaşam hakkında popüler filmler ve kitaplarda neyin doğru neyin yanlış olduğunu ayırt etmemize yardım etmek için faydalı örneklere sahiptir.

Daha önce bahsedilmiş olan tüm nedenlerden ötürü, Kutsal Kitap Tanrı'yla ve Tanrı'nın burada ve bundan sonrası için yaratmış olduğu dünyayla ilgili doğru bilgiler için güvenilirdir. Ölümden sonra yaşamla ilgili diğer şaşırtıcı teorileri işittiğimizde, gördüğümüzde veya okuduğumuzda, Kutsal Yazılar'dan gerçek olarak bildiklerimize göre incelemeli, bunları Kutsal Kitap'ın görüşü ışığında kabul etmeli veya reddetmeliyiz (bakınız 1. Korintliler 14:37 ve 1. Yuhanna 4:6).

Kutsal Kitap'taki öyküler ve öğreti sayesinde, ölülerin binalara sıkışıp dünyada dolaşmadığını ya da her yerde var olan ama görünmeyen hayaletler olarak sevdiklerini izlemediğini biliyoruz. Kutsal Kitap'tan öğrendiklerimiz sayesinde, ölmüş olanlarla konuşmanın ya da ölülerin sesinin "kanalı" olduğunu iddia eden kişi veya kişiler aracılığıyla iletişim kurmanın veya ölüleri yaşayanlarla buluşturmak için bir ruhu seansı yapmanın imkansız olduğunu da biliyoruz. Kutsal Kitap'ın tümünde böyle bir şeyin gerçekleşmiş olduğu sadece tek bir yer vardır. Eski Antlaşma'da Kral Saul'un hüküm sürdüğü zamanda gerçeklemiştir. Kral olarak atandığı ilk zamanlarda Saul, Rab ona peygamber Samuel aracılığıyla konuşurken alçakgönüllü ve Tanrı'ya karşı itaatkardı. Krallığının sonlarına doğru, Saul kibirli ve isyankar oldu, halka zaferlerini anımsatmak için ülkenin dört bir yanına kendi heykellerini diktirdi. Sergilediği imansızlıktan ötürü, Rab sonunda Saul'u reddetti ve Samuel peygambere İsrail'in bir sonraki kralını seçmesi için Beytlehem'e gitmesini söyledi. Rab'den aldığı yönlendirişle, peygamber Saul'un yerine geçmesi için genç çoban Davut'u meshetti. Davut hemen kral olmadı. Rab tahta geçmesi için gerekli olan imkanı ona sunmadan önce 20 yıl daha beklemesi gerekti. Samuel Saul'a, Tanrı'nın onu reddettiğini ve onun yerine başka bir kral seçtiğini söyledi.

Samuel'in ölümünden sonra, Saul yaklaşan ölümünden kaygı duyuyordu. Peygamberin yardımı olmadan kral Filistinliler'le büyük bir savaşa tutuşmak zorunda kaldı. Savaşın sonucunu öğrenmek adına, Saul ölmüş olan peygamber Samuel'in ruhuyla iletişim kurmak için bir büyücüden yardım istedi. Saul'u kılık değiştirdiğinden ötürü tanıyamayan büyücü kralın isteğini kabul etti ve Samuel'in ruhuyla iletişime geçmeye çalıştı. Samuel seans sırasında gerçekten de görününce büyücü şaşkınlık ve korkuyla çığlık attı (bakınız 1. Samuel 28:12-15).

Çok açık ki, büyücünün iddialı olmasına rağmen, ölü insanlarla konuşmaya alışkın değildi, aksi halde Samuel'in görünmesine bu kadar şaşırmazdı. Saul'un Samuel'i öldükten sonra görmesini sağşayan büyücünün kara büyüsü değil, Tanrı'nın kararıydı.

Kutsal Kitap'ta ölünün dünyada yaşayanların arasında görüldüğü bir başka örnek daha mevcuttur. İsa'nın Yeruşalim'e son ziyaretinden önce, başkahinlerin ve Pontus Pilatus'un elinden yakalanıp çarmıha gerilmeden önce gerçekleşti. İsa kendisini bekleyen şeyleri bilip bunlara hazır hale gelmek için dua etmek üzere uzakta bir dağa çekildi (bakınız Luka 9:29-35). Bu derin ve yoğun dua esnasında, kendisine "İsa'nın yakında Yeruşalim'de gerçekleşecek olan ayrılışını konuşan" Musa ve İlyas'ın ruhları eşlik etti (Luka 9:31b). (Bu arada Luka'daki bu pasaj, Yeni Antlaşma'da "ayrılış" kelimesinin kullanıldığı tek yerdir). Özel izinle Musa ve İlyas, ölmeden önce İsa'yı cesaretlendirmek amacıyla Tanrı tarafından dünyaya gönderilmişti. İbranice "ayrılış" kelimesinin önemi, İsrail çocuklarının Mısır'daki kölelikten ayrılışına benzer bir esaretten kurtuluşu ima etmektedir. Çarmıhtaki ölümü sayesinde İsa, göklerdeki yüceliğine geri dönmek için yeryüzündeki yaşamın esaretinden kurtulacaktı.

PEKİ YA HAYALET GÖRENLER?

Peki ya dünyada ölmüş olanların hayaletlerini gördüğünü meşru şekilde iddia edenler? Eğer bu mümkün değilse, bu insanlar ne gördü? Kutsal Kitap bu karşılaşmalara nasıl bir açıklama getiriyor? Benim düşünceme göre, böyle şeylerle karşılaşmış olanlar aslında seansların ya da ayinlerin ortasında hayalet olduğuna inandıkları dünyasal olmayan siluetler görmüş ve işitmişlerdir. Ancak, incelediğimiz Kutsal Yazılar'ı temel aldığımızda, bu yaşanan örneklerde bu kişilerin ölülerin ruhlarıyla konuşmadığı, bunun yerine dünyada duygusal olarak çaresizlik yaşayan bu insanların kafasını karıştırmak için Şeytan'ın bu ölülermiş gibi davranan temsilcileriyle konuştukları sonucuna varmalıyım. Kutsal Kitap, "Şeytan da kendisine ışık meleği süsü verir. 15 Ona hizmet edenlerin de kendilerine doğruluğun hizmetkârları süsü vermesi şaşırtıcı değildir. Onların sonu yaptıklarına göre olacaktır" (2. Korintliler 11:14b-15) diyerek düşmüş meleklerin bu şekilde davranışlarda bulunduğuna dair uyarıda bulunur.

Ve ayrıca şu pasajı da ele alın: "…Her ruha inanmayın. Tanrı'dan olup olmadıklarını anlamak için ruhları sınayın. Çünkü birçok sahte peygamber dünyanın her yanına yayılmış bulunuyor" (1. Yuhanna 4:1b).

Rahatlayabilmemiz için, İsa, Petrus, Yakup ve Yuhanna'nın İsa'nın görünümünün değiştiği dağda Musa ve İlyas'ı görmesi ve onlarla konuşması öyküsüne benzerlik gösteren olası bir başka açıklama daha söz konusudur. İnsanlar bana- bir pastör arkadaşım da dahil buna- sevdiği bir kişinin ölüm anında bir yabancıyla uzaklaşıp gittiğini gördüğünü hikayeler anlatır. Tanrı'nın geride kalan kişinin ölmüş kişinin ruhunun bedenden ayrılışını görmesine izin vermesi muhtemeldir.

Bir diğer olayda, sözüne güvenilir bir kadın oğlu Iwo Jima savaşında öldüğü sırada benzer bir olay gerçekleştiğini anlattı. 21 Şubat 1945 gecenin bir yarısı, Marysville, Ohio'da kadının yatağının ucunda üniformaları içinde oğlunun göründüğünü ve "Hoşça kal, anne" dediğini anlattı. Birkaç hafta sonra oğlunun aynı gün bir hastanede ölmüş olduğu haberini aldılar.

Tanrı'nın yer yer ölen bir bireyin ruhunun, bir kimseyi teselli etmesi ve onu aksi takdirde beklenmedik ölüm haberini alma şokunu yaşamaması için önceden buna hazırlaması için dünyadan göğe ayrılırken son bir kez uğramasına izin vermesi mümkündür. Ama şunu açıklığa kavuşturmama müsaade edin: bu olaylar medyumluk işleri yapanların gücüyle mümkün hale gelmez. Kutsal Kitap, "…Çünkü Tanrı kötülükle ayartılamadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz" (Yakup 1:13b) der. Ayrıca der ki; "İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla fesadın ne ortaklığı, ışıkla karanlığın ne paydaşlığı olabilir?" (2. Korintliler 6:14b). İmanlılar, ölmüş sevdikleriyle iletişime geçme umuduyla medyumlukla uğraşan kişilere asla başvurmamalıdır. Ölülerle bizimle iletişime geçemez, biz de onlarla geçemeyiz, ama Rab yaşayanların ve ölülerin Rabbi'dir. Dua yoluyla imanlı Rab'den düşündüklerini ölmüş olanlarla paylaşmasını ve yine dua yoluyla yaşayanların Rab'bin sevdikleriyle ilgili her şeyin yolunda olduğu güvencesiyle teselli bulmalarını isteyebilirler.

BİZ ÖLDÜKTEN SONRA SONSUZLUKTA NELER OLUR?

Geometrik ifadelerle belirtmek gerekirse, yaşam ne bir düz çizgi ne de bir daire çizgisidir. Çizgiler her iki uçta oklarla bir daire çizgisi olarak tasvir edilir, bu oklar başlangıcı ve sonu olmadığını işaret eder: <—> Yaşamlarımız bazılarının öğrettiği gibi daha önce cennette var olmamıştır. Mezmur 139:12 ve Vaiz 11:5'e göre Tanrı bizi annemizin rahminde oluşturduğunda bir başlangıca sahip olduk. Yaşam bir daire de değildir. Daire çizgisi sınırlıdır. Bir başlangıcı ve sonu vardır: |—| Kutsal Kitap ölümün varlığımızın sona ermesi olmadığını açıkça belirtir. Bu yaşamda Tanrı'ya karşı duruşunuz, ölümden sonraki yaşamda Tanrı'yla olan duruşunuzu belirler: —> Tıpkı bir ışın gibi, şu anki yönünüz sonsuz geleceğinizin yönünü tayin edecektir.

Sonsuzluğumuz anne rahmine düştüğümüz andan itibaren başlar. Hayat annemizin bize gebe kalmasıyla başlar. Hakimler kitabında Şimşon'un annesine hamileliği sırasında murdar olan hiçbir şeyi yememesi söylendi, çünkü rahme düştüğü andan itibaren Rab'be adanmıştı (bakınız Hakimler 13). Elizabet Meryem'i oğullarının doğmasından önce karşılaşamaya çıktığında, "Nasıl oldu da Rabbim'in annesi yanıma geldi?" (Luka 1:43). Anne rahmine düşeriz. Doğarız. Ölürüz. Ölümden sonra yaşama cennette ya da cehenneme devam ederiz. Davut'a erkek bebeğinin ölümü bildirildiğinde, "…Ben onun yanına gideceğim, ama o bana geri dönmeyecek" (2. Samuel 12:23b).

Öldüğümüz an, ruhlarımız cennete ya da cehenneme gider. İsa'nın İkinci Gelişi'nde bedenlerimiz mezardan dirilecek, ruhlarımızla birleşecek ve tüm dünyayla birlikte Tanrı'nın yargı tahtının önüne çıkacağız. İsa'ya uzun zamandır vaat edilen Mesih olarak iman edenler o zaman geldiğinde- ruh ve bedenen- cennete gidecek. Tanrı'nın İsa'daki lütfunu reddedenler de – ruh ve bedenen- cehenneme gönderilecek. İstisna olmayacak. Kutsal Kitap yalın bir şekilde, imansızlık için hiçbir geçerli bahanenin olmadığını, çünkü Tanrı'nın insanın iç sesi ve yaramış olduklarının kanıtlarıyla Kendisini tanıttığını ifade eder (bakınız Romalılar 1:18-23; 2:1-16 ve Elçilerin İşleri 14:16-17).

Ölümden sonra sonsuz kurtuluşu elde etme için ikinci bir şans da olmayacak. Kutsal Kitap bu konuda kusursuz şekilde açıktır. “İnsanların bir kez ölmesi sonra da yargılanması kaçınılmazdır…” (İbraniler 9:27). Hayat, bizim de bildiğimiz gibi, tekrar gözden geçirmek için gelecek fırsatları sunan bir deneme sürümü değildir. Kutsal Kitap’ta reenkarnasyon öğretilmez. İnsanların hayal gücünün bir ürünüdür. Ölümden sonrasında öbür yaşam Rab’bin gözünde kişiye kendisini yeniden değerlendirme ve fikrini değiştirme fırsatı sunmaz. Ya şimdi ya asla. “RAB şöyle diyor: “Lütuf zamanında seni yanıtlayacağım, kurtuluş günü sana yardım edecek, seni koruyacağım” (Yaşaya 49:8a). Size diyorum i, Tanrı’nın lütuf zamanı şimdi; kurtuluş günü şimdi. İsa’da iman yoluyla lütuf aracılığıyla kurtuluş herkese sunulur. Tanrı kendisine gözde seçmez. Tanrı “bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister” (1. Timoteos 2:4).

Birçoklarının Tanrı’nın kurtuluş armağanını yok sayıp nihai yargılama maruz kalması çok trajiktir. Kutsal Kitap’ın en can alıcı sorusu İbraniler kitabında görülmektedir: “Bu denli büyük kurtuluşu görmezlikten gelirsek nasıl kurtulabiliriz? Başlangıçta Rab tarafından bildirilen bu kurtuluş, Rab’bi dinlemiş olanlarca bize doğrulandı” (İbraniler 2:3). Yalnızca tek bir doğru yol var, tek kurtuluş yolu. Kutsal metnin de bildirdiği gibi, “Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur.” (Elçilerin İşleri 4:12).

CENNET…

Kutsal Kitap’ın cenneti merak uyandıran bir biçimde anlatma üslubu vardır. Bu konuya dair uzun uzun kitaplar yazılmıştır, ancak çoğu kısmı spekülasyondur, sıklıkla altın kaldırımlı sokaklar ve incilerden yapılmış kapılar gibi sembolik tanımlamalara dayalıdır. Kutsal Kitap’ın cenneti çoğunlukla olumsuz ifadelerle tanımlayışı her zaman merakımı cezbetmiştir. Cennet Kutsal Kitap’ta büyük çoğunlukla her zaman yeryüzünde yaşamı zor kılan her şeyden tümüyle özgür ve arınık bir yer olarak tanımlanır.

“Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: “İşte, Tanrı’nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O’nun halkı olacaklar, Tanrı’nın kendisi de onların arasında bulunacak. Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı” (Vahiy 21:3-4).

Benzer sözcüklerle Yuhanna’ya ayrıca şunlar söylendi: “…Tahtta oturan, çadırını onların üzerine gerecek. Artık acıkmayacak, artık susamayacaklar. Ne güneş ne kavurucu sıcak çarpacak onları. Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek ve yaşam sularının pınarlarına götürecek. Tanrı gözlerinden bütün yaşları silecek.” (Vahiy 7:15b-17).
Kulağa mantıklı geliyor. Tanrı’nın yaratmış olduğu dünya iyiydi. Esasında “….çok iyiydi” (Yaratılış 1:31b). Günah Tanrı’nın tasarısını bozdu ve yaşamlarımıza ve Tanrı’nın cennet bahçesine kalp ağrısı ve acı getirdi. Kutsal Kitap, ilk Adem’in dünyaya günah getirdiğini öğretir. İkinci Adem, İsa, günahı ve sonuçlarını Tanrı’nın yaratılışından silip kaldıracak. Pavlus da şu sözleriyle benzer bir dil kullanmaktadır, “Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle karşılaştırılmaya değmez. Yaratılış, Tanrı çocuklarının ortaya çıkmasını büyük özlemle bekliyor. Çünkü yaratılış amaçsızlığa teslim edildi. Bu da yaratılışın isteğiyle değil, onu amaçsızlığa teslim eden Tanrı’nın isteğiyle oldu. Çünkü yaratılışın, yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılıp Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşturulması umudu vardı” (Romalılar 8:18-21).

Cennette olmak Tanrı’nın esas tasarısına geri dönmek demektir. Cennet, Tanrı’nın Aden’e geri dönüş biletidir. Cenneti kazanmak, cennet bahçesinde yaşamak ve günahın her şeyi mahvetmeden önceki Tanrı’nın esasında tasarladığı her şeyin tadını çıkarmaktır. Ve Tanrı tekrar bahçede yürüyecek ve de bizler tıpkı Adem ile Havva’nın tattığı gibi Göksel Babamızla tam bir paydaşlık içerisinde olacağız. Davut bu ana, geleceğe doğru bakıyordu. Şu sözlerle anlatmaktadır, “Yaşam yolunu bana bildirirsin. Bol sevinç vardır senin huzurunda, sağ elinden mutluluk eksilmez” (Mezmur 16:11).

CEHENNEM…

Cehennem, cennetin tam tersidir. Nasıl ki cennette yaşamak Tanrı'nın lütufkar huzurunda daima bulunmaksa, cehennem de Göksel Baba'nın lütufkar huzurundan sonsuza dek ayrı kalmak, men edilmek demektir.

Ölüm günü geldiğinde kötüler, eylemleri ve yaptıklarının tam olarak hak ettiği şeyi yaşayacaklar: Tanrı'dan ayrı bir yaşam. Tanrı kimseye Kendisini zorla sunmayacak. Eğer insanlar Tanrısız bir yaşam konusunda ısrar ediyorsa, Tanrı da bu isteklerini yerine getirecek. Eğer Tanrı sevgiyse, Tanrı'dan ayrı bir yaşam nefrettir. Eğer Tanrı ışıksa, cehennem karanlıktır. Eğer Tanrı diri sularsa, cehennem daimi susuzluktur.

Bir kimsenin cehennemde sonsuza dek Tanrı'dan ayrı kalması Tanrı'nın isteği değildir. "…Onlara de ki, 'Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım. Dönün! Kötü yollarınızdan dönün! Niçin ölesiniz, ey İsrail halkı!' (Hezekiel 33:11). Elçi Pavlus aracılığıyla Rab der ki; "Böyle yapmak iyidir ve Kurtarıcımız Tanrı'yı hoşnut der. O bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister" (1. Timoteos 2:3-4). İsa, Tanrı'nın herkese kurtuluşu ve cennet ödülünü sunma arzusunu örneklendirmek için bir hikaye anlatmıştır. Önce lütufkar bir halde misafirlerini çağıran ve daha sonra düğün şölenine tümüyle yabancıları çağıran bir kralın hikayesini.

"Sonra kölelerine şöyle dedi: 'Düğün şöleni hazır, ama çağırdıklarım buna layık değilmiş. Gidin yol kavşaklarına, kimi bulursanız düğüne çağırın.' Böylece köleler yollara döküldü, iyi kötü kimi buldularsa, hepsini topladılar. Düğün yeri konuklarla doldu. "Kral konukları görmeye geldiğinde, orada düğün giysisi giymemiş bir adam gördü. Ona, 'Arkadaş, düğün giysisi giymeden buraya nasıl girdin?' diye sorunca, adamın dili tutuldu. "O zaman kral, uşaklarına, 'Şunun ellerini ayaklarını bağlayın, dışarıya, karanlığa atın!' dedi. 'Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır." (Matta 22:8-13).

Rab'bin cennetteki ziyafetine katılmamızdaki tek umudumuz, O'nun doğruluk giysisini giyinmemizdir- bir diğer deyişle, O'nun merhametiyle örtünmektir.

Kralın huzurunda elimizden gelenin en iyisiyle durmak, hiçbir zaman yeterli olmayacaktır. Bu şölene İsa'ya iman yoluyla lütufla gelen bağışlanma olmaksızın katılmaya layık olduğunu düşünen herkes dışarı atılacaktır.

Kutsal Kitap cehennemi sonsuz, bilinçli acı çekme yeri olarak tanımlar. Karanlık, gözyaşı ve pişmanlık, ateş ve susuzluk ve sonsuz ceza yeri olarak tarif edilir. İsa imanlılarla hepimizin hak ettiği adalet arasında durmaktadır. Eğer çarmıhın koruyuculuğu göz ardı edersek, kendimizi günaha karşı çıkan ve bunu uygulayan herkesin gazabına maruz bırakmış oluruz. Cennette hiç günah olmayacak. Ne de ölmüş ve Tanrı'nın isteyen ve kabul eden herkese karşılıksız verilen lütuf yıkamasından yoksun hala günahlı lekeli hiç kimse de orada olmayacak.

İbraniler'in yazarının da ifade ettiği gibi, "Eğer bir kimse Tanrı'nın Oğlu'nu ayaklar altına alır, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayar ve lütufkar Ruh'a hakaret ederse, bundan ne kadar daha ağır bir cezaya layık görülecek sanırsınız? Çünkü "Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim" ve yine "Rab halkını yargılayacak" diyeni tanıyoruz. Diri Tanrı'nın eline düşmek korkunç bir şeydir" (İbraniler 10:29-31). Herkesin Tanrı'nın bütün adaletinden sığınmaya ihtiyaç duyar. Hiç kimse bu yargıdan kaçmak için gerekli kusursuz yaşamı sürememiştir. Hepimizin bir Kurtarıcı'ya ihtiyacı var. Hepimizin bağışlanmaya ihtiyacı var. Hepimizin İsa'ya ihtiyacı var.

BİRKAÇ DEVAM SORUSU:

Ölümden sonraki yaşam konusundaki öğretiyi dinledikten sonra, insanlara sorular sorma şansı sunulmuştur. Aşağıda sıklıkla sorulan on iki soru yer almaktadır. Açıkçası, bu kısa yanıtlar Tanrı'nın bu konu hakkındaki "tüm görüşünü" içeremez, ancak bir takım yönlendiriş sunmalarını umuyorum.

1.Dünyada cennete gidememiş ve yas tutan insanları anımsayacak mıyız? Peki ya acı dolu anılar? Cennette olmayanların farkına varacak mıyız?

Cennette keder yoktur, dolayısıyla anılarınız hüzün yaratmayacaktır. Yüreğinizin yaşamınıza ve bu dünyada gelişiminizde katkıda bulunmuş insanlar ve deneyimler için minnettar olmasını umut ediyorum. Bize cennette katılanlarla birlikte sevinçle coşacağız, fakat orada olmayanlar için sıkıntı duymayacağız. (Bakınız Mezmur 16:11 ve 1. Selanikliler 4:13-18).

2.Ölmek üzere olan birinin yanı başında otururken ruhunun bedenini terk edişine tanık olmak mümkün müdür?

Ruhu göremezsiniz, ancak ölmek üzere olan Hristiyanların güçlü bir ses ve net bir şekilde aniden ölüm anlarında melekleri gördüklerini söylediklerine şahit oldum. İnsanların benim göremediğim onların gördüğü bir şeye doğru uzandığını gördüm. Onları gülerken gördüm ve son nefeslerini verişlerini dinledim ve de yaşamlarının bedenlerini terk ettiğini gördüm.

3.Hayaletler sadece efsane mi? Büyükannem öldükten sonra, hala burada olduğuna dair işaretler yolluyormuş gibi hissediyorum. Bizimle iletişime geçebilir mi?

Hayır. Bu şeyleri gördüğünüzü ya da hissettiğinizi inkar etmiyorum, ama bu kişinin sizin büyükanneniz olduğuna inanmıyorum. Size teselli veren ya da büyükannenizin sizinle iletişim geçtiğiniz hatasına düşmeniz için sizi ayartmaya çalışan bir melek olabilir (iyi ya da kötü). Öldüğümüz an cennete ya da cehenneme gideriz. Arafta kalmayız. Endor cadısı Samuel'i lütufla geri getirdiğinde bile, şaşakaldı. Biliniyor ki bu olay Tanrı'nın istisnai izin verdiği bir olaydı, büyücünün Saul'u yapabileceğine ikan etmesine karşın yapabileceğine inandığı bir ley değildi. (Bakınız 1. Samuel 28:12 ve Luka 16:22-23).

4.Peki ya araf? Eğer yaşamım tümüyle imanlı değilse, cennete girmek için önce beklemeli miyim?

Araf anlayışı esinlenmiş olan Kutsal Yazılar'da öğretilmektedir. İsa'da iman yoluyla lütufla Tanrı'nın verdiği kusursuzlaşmayla kurtuluruz şeklindeki açık ve aşikar gerçeğe aykırıdır. (Bakınız Filipililer 3:7-11). Bizzat araf düşüncesi ve genellikle ona ilişkin öğretiler (ölüler için dua, af belgeleri, ölülerin adına yapılan hayır işleri, vb.) İsa'nın ölümünün hepimizin tüm günahları için gerekli olan cezayı ödemek için yeterli olmadığı kanısını ortaya çıkarır.

5.Köpeğim benimle birlikte cennette mi olacak?

Cennette hayvanlar olacak mı? Köpeğinizin sizinle cennette olup olmayacağını bilmiyorum. (Kutsal Kitap'ın hiçbir yerinde hayvanların insanlar gibi ruhlara sahip olduğu söylenmez.) Ama Tanrı'nın bizim için hazırlamış olduğu yeni gök ve yeni yeryüzünde hayvanların olacağına inanıyorum. Aden Bahçesi'nde hayvanlar olduğu gibi, hayvanların Tanrı'nın gelecekteki cennet tasarısının bir parçası olması beklentisindeyim. Kutsal Kitap cennetteki yaşamı ayrıca kuzu aslanla birlikte yan yana oturacak ve aslan öküzle birlikte otlanacak diyerek tanımlamaktadır. Başka bir ifadeyle, orada hayvanlar olacak, ancak cennette şiddet ve vahşi eylemler gerçekleşmeyecek. (Bakınız Yeşaya 11:6; 65:25). 16. Yüzyıl reformcusu Martin Luther bir defasında en sevdiği köpeğine endişelenmemesini, cennette kendisine altın bir kuyruk bile verilebileceğini söylemişti.

6.Hristiyanlar organ bağışçısı olabilir mi?

Evet, kesinlikle. Harfi harfiyen söylemese de, şu ayetler bu ruhu yansıtmaktadır (Bakınız Yuhanna 15:13 ve Romalılar 5:7).

7.Cennettekiler bizi görebiliyor mu?

Hayır. Bu da güzel bir şey. Zavallı değer yargılarımız ve şefkatsizliğimizin nasıl bir hayal kırıklığı ve üzüntü yaratabileceğini hayal edemiyorum. (Bakınız Luka 16:26-31). Ayrıca, birinci soruya bakınız.

8.Cennette farklı katmanlar olduğunu ve hatta cehennemde farklı acı çekme seviyeleri olduğunu duydum. Bu öğreti nereden geliyor?

Elçi Pavlus 2. Korintliler 12:2b'de "cennetin üçüncü katı"na çıkarıldığını söylemiştir. İsa'nın Yakup ve Yuhanna'yla yaptığı sohbete dayanarak cennette farklı onur seviyelerinin olduğunu doğrular nitelikte göründüğünü biliyoruz. (Bakınız Matta 20:22-23). Bir kimsenin Müjde uğruna gösterdiği fedakarlıklarla ilişkili gibi görünmektedir. Kutsal Kitap ayrıca iyi işlerimizin de cennette görüldüğünü ve ödüllendirildiğini öğretir. (Bakınız Matta 10:42, Luka 14:14, 1. Korintliler 3:14 ve Vahiy 14:13). Ancak şunu da kaydedin: kurtuluşunuzun iyi işlerinizle hiçbir ilgisi yoktur, ancak bu dünyada yaptığınız iyi işler kaydedilecek ve cennette ödüllendirilecektir. Luka 10:14'te İsa ayrıca cehennemdeki farklı acı çekme seviyelerini de öğretmiştir: "Ama yargı günü sizin haliniz Sur ve Sayda'nın halinden beter olacaktır." Luka 12:47-48a'da İsa, "Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan, onun isteğini yerine getirmeyen köle çok dayak yiyecek. Oysa bilmeden dayağı hak eden davranışlarda bulunan, az dayak yiyecek. Kime çok verilmişse, ondan çok istenecek. Kime çok şey emanet edilmişse, kendisinden daha fazlası istenecektir."

Cehennemle ilgili kilit gerçek İsa'nın "Uzak durun benden…" sözlerinde görülmektedir (Matta 7:23b). Cehennem, Tanrı'nın huzurundan sonsuza dek mahrum ve ayrı bir yerde ve koşulda yaşamaktır. Cennet, Tanrı'yla yakın ve yan yana sonsuza dek yaşamaktır. Tanrı'ya yakın ya da Tanrı'dan ve O'nun bereketlerinden ayrı yaşamanın sonsuz öneme sahip olduğunu söylemek yeterli olacaktır.

9.Cennette birbirimizi tanıyacak mıyız?

Evet. Yeryüzünde tanışmadığınız ya da bilmediğiniz insanları bile hemen tanıyacağınıza inanıyorum. Petrus, Yakup ve Yuhanna İsa'nın görünümünün değiştiği dağda Musa ve İlyas'ı hemen tanımıştı. (Bakınız Matta 17:3-4 ve 1. Korintliler 13:12.)

10.Ya ölmekten korkuyorsam?

Ölüm, yaşamın nihai düşmanıdır. Tanrı'nın yaratılışı için ölümü tecrübe etmesi tasarladığı bir şey değildi, istenmedik misafir ve günahın hoş karşılanmayan sonucudur. Çoğu insan bilinmeyenle ilgili vesveselidir. Ölümden korkmak beklendiktir. İsa'nın da dediği gibi, "Gökten inmiş olan İnsanoğlu'ndan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır" (Yuhanna 3:13). Ölüm korkusu ve ölmek beklendiktir. Topladığımız her bir direniş zerresiyle ölüme karşı mücadele etmek doğamızın bir parçasıdır. Endişelenmeyin. Ölüm anınız geldiğinde yalnız olmayacaksınız. Hiç kimse olmayacak. Sizin için şaşırtıcı olabilir, ancak siz doğmadan önce günlerinizin sayısını bilen Tanrı için değildir (bakınız Mezmur 139:16). O an geldiğinde İsa'nın "Korkma" dediğini işiteceksiniz. Davut'un da dediği gibi, "Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Çomağın, değneğin güven verir bana" (Mezmur 23:4).

11.Cennette kaç yaşında olacağım?

Hiç kimse tam olarak bilemez. Neredeyse ölecek duruma gelmiş olan bazılarına göre, ortaya birkaç ilginç detay çıkmaktadır. Onların gözlemlerine göre genç yaşlandırılır ve yaşlı gençleştirilir. Bir kimse büyükannesini gördü ve öldüğü zamanki gibi yaşlı olmadığını, 45lerinde göründüğünü söyledi. Adem ve Havva oldun yaşta yaratıldı ve çocuk yapabilecek durumdalardı. Eğer günaha dünyaya hiç girmemiş olsaydı, fiziksel olarak yaşlanmayacaklardı ve çocukları olgunlaşacak ve sonsuzluklar boyunca onlar gibi yaşlanmayan fiziksel bedenleri içinde yaşayacaklardı. Elbette ki, tüm bunlar Kutsal Kitap'ın açık bir cevap sunmadığı konularda yalnızca spekülasyon olan bilgilerdir.

12.Başka gezegenlerde hayat var mı?

Hiç kimse kesin olarak bilemez. Tanrı'nın bu engin evrende başka bir yerde yaşam kurduğunu bilmek beni ne şaşırtır ne de sarsar. Evrendeki tüm yıldızlar güneş olsa ve her birinin kendi gezegen sistemi olsa, başka yaşam formlarının olduğunu varsaymak mantıklı olur. İmanlıların diğer evrenlerde yaşam olma ihtimalini kabul etmesi Tanrı'nın Sözünün bu dünyadaki ölüm ve yaşam hakkındaki gerçeğini değiştirmez veya Tanrı'nın tüm yıldızları ve gezegenleri yaratmış olduğunu inkar etmez.

Öldüğümde ne olacak?

Ölüm, hem kendimiz hem de sevdiklerimiz için yüzleşmekte zorlandığımız bir gerçek. Ardında sorular bırakıyor: Ölümden sonra yaşam var mı? Bedenimize ve ruhumuza ne olacak? Sonsuz yaşamdan nasıl emin olabiliriz?
Stephen Hower, bu kitapçıkta ölüm ve sonrasına ilişkin soruları Kutsal Kitap ışığında ele alıyor. Okuyucuyu, İsa Mesih'in ölümü ve dirilişinde açıklanan umudu keşfetmeye davet ediyor.

Bir kaybın acısını taşıyor, ölüm düşüncesinden korkuyor ya da yalnızca yanıt arıyor olabilirsiniz. Bu sayfalar sizi, ölümün karşısında bile güvenebileceğiniz Tanrı'nın vaatleriyle buluşturuyor.